

Λόγος φύλων κατά τη γέννηση: η περίπτωση της Κίνας

Η Κίνα αποτελεί μια ιδιαίτερη περίπτωση όπου η ραγδαία μείωση της γεννητικότητας που σημειώθηκε ως αποτέλεσμα της εφαρμογής της πολιτικής του ενός παιδιού, η παραδοσιακά ισχυρή προτίμηση των οικογενειών προς τα αγόρια σε συνδυασμό με τη διάδοση των υπερήχων κατά τον προγεννητικό έλεγχο και την ανεπαρκή καταγραφή των νεογέννητων κοριτσιών έχουν οδηγήσει σε αφύσικα υψηλή αναλογία αγοριών κατά τη γέννηση, που υπολογίζεται στο 121:100, ενώ σε ορισμένες επαρχίες αγγίζει το 130:100 (Eberstat, 2004).

Υπολογίζεται ότι περίπου 41 εκατομμύρια γυναίκες «λείπουν» από τον τρέχοντα πληθυσμό των Κίνας ως αποτέλεσμα επιλεκτικών αμβλώσεων ή βρεφικής εγκατάλειψης, φαινόμενο ιδιαίτερα εκτεταμένο κατά τις δεκαετίες του 1980 και 1990 που συντελείται με μοναδικό κριτήριο το φύλο του βρέφους (Hudson & den Boer, 2002; 2004). Οι συνέπειες από τη βίαιη διατάραξη της φυσικής ισορροπίας μεταξύ των δύο φύλων είναι ποικίλες και πολύπλευρες και έχουν ήδη γίνει αισθητές από την κινεζική κοινωνία.

Η Κίνα βρίσκεται αντιμέτωπη με ένα σημαντικό «πλεόνασμα νέων ανδρών» που αδυνατούν να βρουν σύζυγο (λόγω έλλειψης γυναικών), με περιορισμένες ευκαιρίες στην απασχόληση (λόγω αυξημένου ανταγωνισμού) που συχνά οργανώνονται σε ομάδες και περιφέρονται στη χώρα αναζητώντας καλύτερη τύχη. Οι άνθρωποι αυτοί, που στη διεθνή βιβλιογραφία περιγράφονται ως «bare branches», δηλαδή γυμνά κλαριά, (Hudson & den Boer, 2004) θεωρούνται περισσότερο επιρρεπείς στην εγκληματικότητα, τη βία και την αντικοινωνική συμπεριφορά. Η παρουσία τους σχετίζεται άμεσα και θετικά με φαινόμενα κοινωνικής αναταραχής, ενώ κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες μπορεί να εξελιχθούν σε καθοριστικό παράγοντα πολιτικής αστάθειας (Mesquida and Wiener, 1999; Hammel & Smith, 2002; Cincotta et al., 2003; Staveteig, 2005).

